

Nr 9.

Av herr **Törnkvist** i Karlskrona, om iordningställande av tilläggsplatser för fiskebåtarna vid Torsö fiskeläge.

Vid 1924 års riksdag föreslog undertecknad i motion, »att riksdagen måtte för skyndsammast möjliga iordningställande av tilläggsplatser för fiskebåtarna vid Torsö fiskeläge i Blekinge anvisa ett extra anslag av 30,000 kronor». Ur den till nämnda motion fogade motiveringen tillåter jag mig anföra följande:

»Tilläggsplatsens läge vid denna fiskeplats innanför en holmbarriär har karaktären av en naturlig hamnbassäng och som sådan har den förmodligen i århundraden tjänat sitt ändamål. Nu kan den icke längre användas. Dels har hamnbotten höjts genom tillförsel av slam och sand och dels äro fiskebåtarna nu större och mera djupgående än förr. Fiskebåtarna måste, sådana förhållandena nu äro, på sommartiden förankras ute på fjorden, där öppna havet ligger på, och i september eller början av oktober, när höststormarna väntas, måste de dragas upp på land, där de få ligga till fram på vårsidan, då väderleksförhållandena åter tillåta sjösättning. När fiskebåtarna på morgnarna komma utifrån havet med sin fångst, måste förankring ske ute på öppna fjorden, kvinnor och barn, som skola hjälpa till med att taga sillen ur garnen, måste praktisera sig dit ut i småbåtar och utföra detta arbete ombord med alla de svårigheter, som därmed äro förknippade.»

»En statens skyndsamma hjälp är här så mycket mera motiverad som det nuvarande tillståndet i hög grad förminskar de få möjligheter till förtjänst, som stå till buds för fiskets utövare, och därtill utsätter den fattiga befolkningen för risken av direkta förluster. Sådana ha redan drabbat dem,» i form av sönderslagna fiskebåtar.

De här anförda olägenheterna för ifrågavarande fiskarebefolkning äro genom särskilda undersökningar vitsordade. Dåvarande kommunikationsministern, statsrådet Lübeck, uttalade i andra kammaren vid behandlingen av statsutskottets utlåtande i anledning av motionen, att »det är mig bekant, att de förhållanden äro behjärtansvärda, som råda vid detta fiskeläge». Och statsutskottet, som visserligen ansåg sig icke kunna tillstyrka motionärens yrkande om ett extra anslag, uttalade dock, att »utskottet förutsätter emellertid, att sedan nu uppmärksamheten blivit fäst på de bristfälliga tilläggsplatserna vid ifrågavarande fiskeläge, det i sammanhang med övriga överväganden, som pågå rörande behovet av liknande anläggningar på olika platser, kan komma under bedömande, huruvida icke jämväl nämnda plats bör komma i åtnjutande av statens medverkan på åstadkommande av bättre tilläggsplatser för fiskebåtarna.»

Väl ha sedermera alla de olägenheter vid fiskets utövande, som Torsö fiskare-

befolkning har att dragas med, än ytterligare framhåvt det trängande behovet av särskilda statsåtgärder, därest det skall undgås att få se fiskelägets idoga befolkning tryckas ner till den fullständiga ekonomiska misären och väl har, som statsutskottet 1924 förutsatte, de bristfälliga tilläggsplatserna varit under bedömande av vederbörande myndigheter. Men omständigheterna ha likväl fogat det så, att hjälp ännu inte kunnat lämnas. De kraftiga indragningar på här ifrågakommande anslag för statshjälp, som de senare åren företagits i statsbudgeten, ha självfallet tvingat myndigheterna till stark återhållsamhet med beviljande av anslag för fiskerinäringens stödande. Dessutom tillkommer i detta speciella fall att de lokala myndigheterna anse sig icke kunna anslå kompletteringsanslag för statshjälpens erhållande ur redan befintliga anslag. Men, det bör till det senare med styrka angivas, även om det skulle vara möjligt för de lokala organen, vilket emellertid icke är fallet, att bidra med en del av kostnaderna för iordningställande av fiskeplatserna vid Torsö fiskeläge, skulle likväl långa tider förflyta, innan denna plats kunde komma i åtnjutande av en hjälp, som på grund av förhållandena måste lämnas skyndsamt.

Det bör påpekas, att förslag till fiskehamn vid Torsö för en kostnad av bortåt ett par hundra tusen kronor sedan länge ligger utarbetad. Mitt förslag till 1924 års riksdag avsåg att för en summa av runt 30,000 kronor skaffa därvarande fiskarebefolkning tillräcklig säkerhet för fiskets utövande under långa tider framåt. Min bestämda uppfattning är också, att »fiskehamn» icke är behövlig vid Torsö. Även för fiskarebefolkningen själv framstår det av mig framlämnade enklare förslaget som det ändamålsenligaste. Vad jag föreslagit har även visat sig fullkomligt. En på vederbörligt håll företagen beräkning av kostnaderna för planens utförande visar visserligen, att dess utförande skulle kräva 45,000 kronor, ett annat förslag, som något vidgar planen, beräknas draga en kostnad av c:a 60,000 kronor, men i båda fallen torde beräkningarna ligga mycket i överkant. Min avsikt är att begära den mindre summan, såsom enligt min mening fullt tillräcklig för de syften statshjälpen här skall tjäna.

Motionären beaktar till fullo det betydelsefulla i att åtgärder av här avhandlade slag i regel först vidtagas efter framställning från Kungl. Maj:t. Emellertid torde hjälp åt näringslivet i många fall ha lämnats efter framställning inom riksdagen, utan regeringsinitiativ. Där ett verkligt behov förelegat, har riksdagen gärna velat ge ett behövligt handtag, utan hänsyn till annat än sak. Det är härpå jag förlitar mig, när nu ånyo framställning göres till förmån för ett samhälle, vars befolkning för en på grund av naturförhållandena mera än vanligt hård kamp för tillvaron.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte för skyndsammast möjliga iordningställande av tilläggsplatser för fiskebåtarna vid Torsö fiskeläge i Blekinge anvisa ett extra anslag av 45,000 kronor.

Stockholm den 15 januari 1926.

Algot Törnkvist.